Р Е Ш Е Н И Е
№ 2049

гр. София, 26.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 01.03.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Мария Ситнилска
Славина Владова

при участието на секретаря М. Велева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **13935** по описа за **2012** година докладвано от съдия Славина Владова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 221 от АПК във връзка с чл. 63 ал. 1 от ЗАНН.

Производството е образувано по жалба на И. А. Г. от [населено място] срещу съдебно решение от 27.03.2012г. по нахд № 10505/2011г., постановено от СРС, НК, 19 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № АИ 3653 от 30.11.2010г. на В. С., Началник отдел „Пътна полиция” към Столична дирекция на вътрешните работи, с което са наложени административни наказания глоба в размер 50 лв. на основание чл. 183 ал. 4 т. 3 от ЗДвП и глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 15 месеца на И. А. Г. и с което е постановено след влизане в сила на НП да бъдат отнети 21 контролни точки на основание чл. 3 ал. 1, чл. 4 ал. 1 т. 21 и чл. 4 ал. 1 т. 2 от Наредба № Із – 1959 от 2007г.

В жалбата си жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение на СРС, като неправилно е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Напротив твърди наличието на такива, а именно несъответствие между текстовата част на НП и АУАН и правната квалификация, дадена на деянията. Твърди, че в АУАН не са посочени законовите текстове, които съответстват на вменените му нарушения. Твърди, че посочените като наушени разпоредби на чл. 5 ал. 3 т. 1 и чл. 6 т. 1 пред. 2 нямат характер на

административно наказателни разпоредби. Твърди освен това, че неправилно СРС е приел, че вменените му нарушения, за които са наложени санкции, са доказани. Твърди, че незаконосъобразно съдът е кредитирал показанията на свидетелите Д. и К. и не е кредитирал изцяло показанията на свидетеля М.. Твърди, че не са представени доказателства за това, че техническото устройство алкомер, с което е тестван жалбоподателя, е калиброван и отговаря на техническите изисквания. Иска оспореното решение да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което се отменя изцяло НП.

Ответникът по касация, редовно призован, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Представителят на СГП прокурор Костов изразява становище, че жалбата за неоснователна, а съдебното решение на СРС за правилно и законосъобразно.

След като се запозна с материалите по делото и представените доказателства съдът намира, че жалбата е подадена в срок, тъй като видно от представените доказателства оспореното решение не е било съобщено на жалбоподателя, а е съобщено на трето лице, което няма общо със случая. В тази връзка и предвид липсата на доказателства за това кога оспореното решение е съобщено на касатора, съдът намира, че жалбата е подадена в срок, от страна – адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС е приел, че в съдебното производство безспорно са доказани вменените на касатора нарушения, за което законосъобразно са му наложени предвидените в закона санкции. Приел е, че при съставяне на АУАН и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. За да постанови оспореното решение СРС е събрал всички относими към спора доказателства – писмени и гласни – разпитите на свидетелите Д. – актосъставител, К. – свидетел по акта и М. – свидетел посочен от жалбоподателя.

Решението на СРС е постановено при правилното приложение на закона, поради което следва да бъде оставено в сила.

Неоснователно е на първо място възражението на касатора, че при съставяне на АУАН и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила, а именно, че е налице разминаване между текстовата и цифровата квалификация на вменените му нарушения. Напротив видно от представените по делото АУАН и НП в тях точно и ясно са описани вменените на касатора нарушения, като текстовата част на описание на вменените нарушения съотвества напълно на посочените като правна квалификация нарушени разпоредби, както и на санкционните такива. Това е така, тъй като за вмененото нарушение – преминава на червен сигнал на светофара, законосъобразно като нарушена е посочена разпоредбата на чл. 6 ал. 1 т. 1 пред. 2 във връзка с Наредба № 17 чл. 7 т. 1 б. „б” от същата, които предвиждат, че водачът следва да съобразява движението си със светлинните сигнали, а пък наличието на червен сигнал на светофар предвижда водачът да спре, а не да премине. За така установеното нарушение законосъобразно е наложена санкцията по чл. 183 ал. 4 т. 3 от ЗДвП, която е действала към момента на установяване на нарушението и налагане на наказанието, а от 07.08.2012г. - отменена. Тази разпоредба обаче е възпроизведена в чл. 183 ал. 5 т. 1 от сега действащия ЗДвП, поради и което съдът намира, че законосъобразно е наложено наказанието. Съдът

намира и че не е налице по – благоприятен закон, тъй като в чл. 183 ал. 5 т. 1, която възпроизвежда чл. 183 ал. 4 т. 3, за вмененото на наказаното лице нарушение е предвидена по – висока глоба. Чл. 5 ал. 3 т. 1 пък въвежда забрана за управление на МПС под въздействието на алкохол. За така установеното нарушение на касатора законосъобразно му е наложено наказанието по чл. 174 ал. 2 от ЗДвП, предвид установената повторност на нарушението по смисъла на § 6 т. 33 от ДР на ЗДвП.
На второ място нормите на чл. 5 ал. 3 т. 1 и чл. 6 т. 1 от ЗДвП разписват правила за поведение, което е задължително за адресатите им и което неизпълнение е скрепено със санкция. Посоченото от касатора в жалбата не представлява нарушение, тъй като посочените норми, предвиждат задължително правило за поведение, което жалбоподателят е нарушил и съответно словесната част на АУАН и НП – описанието на вменото нарушение – съответства на посочените като нарушени норми.
На трето място неоснователно е възражението на касатора за недоказаност на вмененото му нарушение. Това е така, тъй като видно от представените по делото доказателства писмени и гласни – разпита на актосъставителя Д. се установява, че касаторът е извършил вмененото му нарушение, а именно преминава при червен сигнал на светофара, както и за това, че управлява МПС под въздействие на алкохол. Това пък се установява не само от свидетелските показания, но и от всички събрани по делото писмени такива, а именно – справка разпечатка от устройството, с което е тестван жалбоподателя, която съответства на датата и часа на акта. От справката е видно освен това, че техническото устройство алкомер е калибровано и в тази връзка е неоснователно възражението на касатора. На следващо място видно от събраните по делото доказателства на касатора е издаден и талон за кръвно изследване, като обаче същият не е направил това изследване. Най – накрая законосъобразно СРС не е кредитирал в цялост показанията на свидетеля М., доведен от жалбоподателя, като настоящият състав споделя аргументите на СРС в тази връзка и намира, че законосъобразно СРС е приел, че не следва да ги преповтаря.
Във връзка с изложеното дотук Административен съд София – град, VIII Касационен състав смята съдебното решение от 27.03.2012г. на СРС, НК, 19 състав за законосъобразно, постановено при правилното прилагане на закона и без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила и като такова следва да бъде оставено в сила.
Воден от горното и на основание чл. 221 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 27.03.2012г. по нахд № 10505/2011г., постановено от СРС, НК, 19 състав, с което се потвърждава изцяло наказателно постановление № АИ 3653 от 30.11.2010г. на В. С., Началник отдел „Пътна полиция” към Столична дирекция на вътрешните работи, с което са наложени административни наказания глоба в размер 50 лв. на основание чл. 183 ал. 4 т. 3 от ЗДвП и глоба в размер на 1000 лв. и лишаване от право да управлява МПС за срок от 15 месеца на И. А. Г. и с което е постановено след влизане в сила на НП да бъдат отнети 21 контролни точки на основание чл. 3 ал. 1, чл. 4 ал. 1 т. 21 и чл. 4 ал. 1 т. 2 от Наредба № Із – 1959 от 2007г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: